

بررسی روند تغییرات و پراکنش فضایی تأسیسات گردشگری شهرستان های استان اصفهان (با تکنیک ایزارد)

عباس حسونند^۱ محسن مصلحی^۲ شهرام امیری^۳

چکیده

تسهیلات و خدمات گردشگری بعنوان یکی از بنیادی ترین اشکال عرضه در صنعت فراغت و تفریح، بیشترین حجم درآمد زایی را برای جوامع میزبان پس از صنعت حمل و نقل و جابجایی گردشگران در عرصه بین فواصل بین المللی به وجود می آورد. بررسی تجارب مقاصد توسعه یافته گردشگری داخلی و خارجی نشان می دهد که مقاصد در این عرصه درخشانده اند که در نظام عرضه محصولات گردشگری خود، مجهز به سیستمی سامان یافته و توانا در بعد تسهیلات و خدمات گردشگری به ویژه در زمینه تأسیسات اقامتی هستند. استان اصفهان به لحاظ قرار گرفتن در منطقه مرکزی کشور، در مسیر شبکه راههای ترانزیت و اصلی و همچنین با وجود بیش از بیست هزار جاذبه تاریخی، طبیعی و فرهنگی از مهمترین مقاصد مطرح گردشگری کشور محسوب می شود، بطوریکه هر ساله زمینه پذیرائی میلیونها نفر گردشگر داخلی و خارجی را فراهم ساخته است. بنابراین روش این پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده و هدف آن بررسی روند تغییرات و پراکنش فضائی تأسیسات گردشگری در شهرستان های استان اصفهان، با استفاده از تکنیک ایزارد در فاصله بین سالهای ۱۳۷۸ تا ۱۳۸۸ می باشد. با این وجود با تجزیه و تحلیل وضع موجود و بررسی توانهای زیرساختی و تأسیساتی شهرستان های استان، نتایج پژوهش نشان می دهد، تأسیسات گردشگری در شهرستان اصفهان از رشد مناسبی برخوردار و سایر نقاط استان اصفهان از وضعیت نامناسبی برخوردار بوده و نیازمند به تدوین برنامه ریزی جامع متناسب با پراکنش جاذبه های گردشگری استان اصفهان می باشد. چرا که مسلماً تدوین یک طرح جامع گردشگری کاربردی می تواند فرصتهای مناسبی را جهت سرمایه گذاری داخلی و خارجی و توسعه تأسیسات گردشگری در این بخش فراهم نماید و علاوه بر پاسخگوئی نیاز مردم محلی و منطقه مرکزی کشور، در سطح ملی هم از جایگاه مناسبی برخوردار نماید.

واژه های کلیدی: گردشگری، تأسیسات گردشگری، استان اصفهان، تکنیک ایزارد

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم دانشگاه اصفهان؛ A_hasanvand270@yahoo.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی توریسم دانشگاه اصفهان؛ M.Moslehi95@yahoo.com

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی دانشگاه تربیت مدرس؛ s.amiri2010@yahoo.com